

ГІММЕЛЬРАЙХ Павло Іванович (04(16). 11. 1883, с.
Івангород, нині Ічнян. р-ну Черніг. обл. — 18. 07. 1960,

Львів) — ветеринарний лікар. Чоловік [Єлизавети](#), батько [Костя](#) Гіммельрайхів. Доктор ветеринарних наук (1939), професор (1939). Закін. Харків. вет. інститут (1909). Працював вет. лікарем. 1922–34 — ст. асист., зав. клініки і каф. внутр. незараз. хвороб Київ. вет.-зоотех. інституту; від 1934 — завідувач кафедри внутр. хвороб Єреван., згодом — Ашґабат. вет. інститутів; від 1942 — завідувач кафедри внутр. незараз. хвороб Київ. вет. інституту; від 1944 — в Мюнхені, де працював першим деканом вет. факультету Укр. тех.-госп. інституту (до 1950). У 1951 емігрував до Мельбурна. Член Союзу об'єднаних українців Австралії. 1959 повернувся у Львів. Наукові дослідження з проблем патології та терапії тварин, а також з історії ветеринарії.

Рекомендована література

1. Альманах Об'єднання українських ветеринарних лікарів. 1950–80. Нью-Йорк, 1981.

[С. К. Рудик](#), [Я. В. Ганіткевич](#)

Бібліографічний опис:

Гіммельрайх Павло Іванович / С. К. Рудик, Я. В. Ганіткевич // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30166>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).